

Violo, jsem cellista

Jiří Schelinger

Viola se beatu bojí, strachy se jen zajíká,
když je přes noc sama doma hrůzou vůbec nedýchá,
nerozsvěcí nevychází, dveře pevně zamyká,
řekni lásko proč se bojíš, vždyť si na to veliká.

Důvod, já chci znát důvod, já chci znát důvod.
Důvod, já chci znát důvod, já chci znát důvod.

Moderní ji tóny děsí, zvuk kytary nesnáší,
varhany ji rozčilují bubny hned jí rozpláčí,
jak to dáme dohromady já jsem přece bubeník,
bubny jsou mým povoláním já jsem rytmu milovník.

Důvod, teď už znám důvod, teď už znám důvod.
Důvod, teď už znám důvod, teď už znám důvod.

Že jí mám velmi rád, nechci lásku ztratit,
já jí mám velmi rád, chci se zpátky vrátit,
můj nový nástroj je poetický, má krásné tvary je symetrický,
to teskně něžný zvuk symbolický má, má.

Otevři mi lásko moje, Violo jsem cellista,
teď hraji violoncello, to je sluchu očista,
zdá se vám to možná divné, to z nás láska udělá,
je to mocná čarodějka nikdo jí neodolá.

Důvod, teď už znám důvod, teď už znám důvod.
Důvod, teď už znám důvod, teď už znám důvod.